

Hvordan kan man skrive så dårlig en debatbog om immigration?

Publiceret 15/11/2018 — i Bøger/Danmark/Politik & Samfund — af Bjarke Larsen

ANMELDELSE // DEBATBOG – Mikkel Andersson og Niels Jespersen, to professionelle og normalt velskrivende debattører har begået en mislykket debatbog om et af tidens varmeste emner: indvandring og integration. Hvordan kan det lade sig gøre, og hvad siger det om den offentlige debat?

Det har jeg ikke tænkt mig at være, men jeg håber, at læserne alligevel bliver hængende, for emnet er vigtigt, og den dårlige bog siger noget om debatmiljøet herhjemme.

Kort fortalt: Mikkel Andersson og Niels Jespersen er i mine øjne to af Danmarks bedste debattører. Læs f.eks. Niels Jespersens veloplagte og præcise kritik af [Morten Albæk kvasi-religiøse, managementbullshit-budskab om, at vi alle skal elske vores arbejde og vores chefer](#).

“

Bogen fremstår som en akademisk skrivebordsøvelse uden meget kontakt med det levede livs erfaringer på godt og ondt

De er begge i slut-30'erne, de er begge tilknyttet den satiriske RokokoPosten, og de er begge faste bidragydere til Berlingskes debatspalter. Og selv om Mikkel Andersson er partiløs liberal og Niels Jespersen er socialdemokrat, er de enige om, at Socialdemokratiets nye, stramme kurs på udlændingeområdet er det bedste bud på at takle de udfordringer, den meget store indvandring de seneste 30 år fra især MENA-landene (Mellemøsten og Nordafrika) har skabt.

Så hvordan kan det gå galt, når de to sætter sig sammen for skrive en bog med titlen *Eksperimentet der slog fejl* – et emne de begge har beskæftiget sig med mange gange som debattører? Det gør det ikke desto mindre, for sjældent har jeg læst en så ringe debatbog.

Det handler om rigtige mennesker

Det går galt lige fra bogens første kapitel, hvor de to er taget på udflugt til Gellerupplanen i udkanten af Aarhus, et berømt byggeri der har været i fokus i indvandrings- og integrationsdebatten i årtier, som optræder på regeringens ghettoliste og som er mål for en meget omfattende, ambitiøs og dyr udviklingsplan, hvor blokke rives ned og området gennemgår en omfattende opgradering.

nysgerrighed og interesse i at læse kontinentet og menneskene at kende, så virker de tos rundtur som et påklistret *stunt*: En form for fotosafari ud i den virkelighed, de forsøger at beskrive og analysere på bogens øvrige i alt 192 sider.

De besøger ikke nogen, de taler ikke med nogen og deres beskrivelse af området bidrager ikke med noget til resten af bogen.

“

Den menneskelige dimension er helt fraværende i bogen, der primært er en ophobning af statistikker og tal, der stort set alle sammen er kendte i forvejen

Men hallo: det her handler om rigtige, levende mennesker. Mennesker, vi skal bo sammen med for altid, uanset om vi synes, det er en berigelse eller ej. Og den menneskelige dimension er måske den vigtigste parameter til at afgøre, om integrationen bliver en succes eller ej.

Når Mette og Søren fra Thisted gerne vil betale en høj skat og bidrage til fællesskabet på andre måder, selv om en del af pengene måske går til Hans og Grethe fra Padborg, er det fordi de fire oplever et nationalt værdifællesskab og ved, at der også ryger penge og hjælp den anden vej og at vi alle står stærkere og får det bedre, hvis vi hjælper og løfter hinanden.

Men hvis Per og Gitte fra Bornholm ikke har denne fællesskabsfølelse i forhold til Mohammed og Aisha fra Gellerupplanen (og den anden vej rundt), forsvinder lysten til at bidrage og hjælpe.

Alligevel er den menneskelige dimension helt fraværende i bogen, der primært er en ophobning af statistikker og tal, der stort set alle sammen er kendte i forvejen, hvis man følger med i indvandringsdebatten.

Bogen fremstår derfor som en akademisk skrivebordsøvelse uden meget kontakt med det levede livs erfaringer på godt og ondt, og derfor også uden den glød og det engagement, man kunne forvente, når de er

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker.
[Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

arbejdsmarkedet. Hele den kulturelle dimension spises af med et kapitel på 13 sider, selv om denne vinkel sammen med den menneskelige er helt afgørende for, hvordan integrationen kan og vil forløbe: hvordan bygges der bro mellem to så forskellige kulturer som den kulturkristne danske og den meget mere religiøse islamisk-mellemøstlige?

Hvordan takler man det forhold, at mange muslimske kvinder går hjemme det meste af livet, også selv om de har fået en lang uddannelse, og hvordan påvirker det den danske velfærdsmodel, der er baseret på en meget høj erhvervsfrekvens også blandt kvinder? Hvordan takler vi emner som skyld og skam, social kontrol, vold i familien og så videre?

“

Et kritisk kapitel om forskermiljøet fylder hele 17 sider, hvoraf en del går med at referere et interview i Weekendavisen

De to forfattere tager heller ikke fat på konsekvenserne af det forhold, at multikulturalismen har været den eneste gældende integrationsstrategi, mens et krav om (meget mere) assimilation er blevet set som en reaktionær, yderligtgående højrefløjstrategi.

Man kunne blive ved. Men kun et par observationer mere: Kapitlet om kriminalitet fylder kun 4 sider og er f.eks. helt blottet for overvejelser over og forklaringer på, hvorfor kriminaliteten er så meget højere i bestemte indvandrer miljøer – og endnu højere blandt efterkommere end blandt indvandrere.

Til gengæld fylder et kritisk kapitel om forskermiljøet hele 17 sider, hvoraf en del går med at referere et interview i Weekendavisen.

Slattent sprog og sjusk

Bogen bærer mere præg af at være sat sammen af en række debatindlæg end at være en gennemarbejdet og velovervejet debatbog om et af tidens vigtigste og mest betændte emner i den offentlige debat.

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

Et kapitel om "faren fra det nationalistiske højre" ender med at handle om den danske venstrefløj, et kapitel om "tonen i debatten" handler på lange stræk om Sverige og ender med at handle om mediernes generelle dækning af f.eks. krimistoffet og et langt afsnit om tørklædet som religiøst symbol i kapitlet om religion og kultur fremstår underlig konklusionsløst og dermed uden berettigelse.

Løsningen svæver i vinden

I slutningen af bogen bruger de to 14 sider på løsninger på problemet – eller rettere en enkelt løsning: Stop for al spontan asylansøgning og familiesammenføring. En meget drastisk og radikal løsning, som undertegnede ikke desto mindre er enig med de to forfattere i bliver slutresultatet i (de fleste lande i) EU inden for de næste 10-20 år.

“

Det hele er simpelthen gået for hurtigt, og de to forfattere har ikke været bevidste om den store forskel, der er på at skrive et hurtigt debatindlæg med en enkelt pointe eller højst to til en avis, og så at lave en grundig og gennemarbejdet debatbog

Ikke dermed sagt, at det er ønskværdigt – men det kan sagtens blive der, vi ender. Mere eller mindre frivilligt.

Spørgsmålet er bare, hvordan man kommer derhen: ved at de store centrumsøgende magtpartier rundt omkring, i Danmark S og V, laver nationale kompromisser om det (ikke særlig sandsynligt)?

Gennem en fælles løsning i EU (helt usandsynligt)? Ved at rabiater højrefløjpartier griber magten og gennemfører denne løsning samtidig med at de helt eller delvist afskaffer demokratiet, sådan som vi ser det i Ungarn og Polen (desværre ikke helt usandsynligt)? Eller *disrupter* en ny flygtningekrise og/eller krig i Mellemøsten det hele (måske det mest sandsynlige)?

Det hele er simpelthen gået for hurtigt, og de to forfattere har ikke været bevidste om den store forskel, der er på at skrive et hurtigt debatindlæg med en enkelt pointe eller højst to til en avis, og så at lave en grundig og gennemarbejdet debatbog.

Stor ståhej for ingenting

Der er altså tale om ”stor ståhej for ingenting”, for sjældent har en debatbog fået så meget omtale og udløst så mange interviews som denne.

Modtagelsen har spændt fra 5 stjerner i Berlingske og Jyllands-Posten over 4 i Kristeligt Dagblad og 3 i Altinget til en meget kritisk anmeldelse i Information (endnu ikke på nettet) – og nu en enkelt stjerne her hos POV. Samtidig er de to på Facebook og Twitter blevet udskammet og fremstillet som kynikere, der går den yderste højrefløjs ærinde.

Det vidner om, hvor polariseret debatten og positionerne i debatten er. Og den store interesse for bogen vidner om, hvor meget vi alle gerne vil vide mere om emnet. Blive klogere. Lære om disse nye medborgere. Det samme så man med den enorme interesse, der har været for ”brune” stemmer i litteraturen, så som Yahya Hassans digtsamling og Sara Omars bog *Dødevaskeren*.

Så meget desto større er skuffelsen, når en ny bog ikke bidrager med noget nyt.

Mikkel Andersson og Niels Jespersen: Eksperimentet der slog fejl, Status over 35 års dansk asylpolitik, Gads Forlag, 192 sider, 249,95 kr.

Topillustration: Bazar Vest ved Gellerupparken i udkanten af Aarhus huser Danmarks største frugt- og grøntmarked og et hav af ”etniske” butikker. Foto: Wikimedia Commons.

[FACEBOOK](#)[TWITTER](#)[GOOGLE](#)[PINTEREST](#)

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

DU KAN MÅSKE OGSÅ VÆRE INTERESSERET I FØLGENDE:

Hverdagsdansk: En folkeskoleklasse uden danske børn	Rød krig om udlændinge har ikke flyttet stemmer	Det Radikale Venstres Ardenneroffensi v
--	--	--

BJARKE LARSEN SENESTE ARTIKLER

Jeg er journalist og redaktør og driver bl.a. nicheforlaget Pressto (www.forlaget-pressto.dk), der har specialiseret sig i bøger om børn og unge med diagnoser eller andre udfordringer i hverdagen. Desuden er jeg initiativtager til festivalen Historiske Dage (www.historiske-dage.dk).

Jeg er uddannet journalist og har både arbejdet freelance og haft eget firma. Senest var jeg i perioden 2011-16 chefredaktør på branchebladet BogMarkedet. Før det har jeg lavet PR og branding for diverse virksomheder og skrevet om udenrigspolitik med særligt fokus på Afrika og 3. verden.

Politisk har jeg en fortid hos De Radikale, bl.a. som redaktør af partiets medlemsblad. I dag er jeg passivt medlem af Socialdemokratiet.

I en menneskealder boede jeg i Sønderborg, hvor jeg bl.a. i 10 år redigerede det satiriske årshæfte æ Rummelpot. I dag slår jeg mine

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker.
[Indstillinger.](#)

Jeg accepterer